

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2020. március 21. XIV. Évfolyam 4. szám

Kedves Testvérek! Köszönjük a visszajelzéseket és a sok biztatást a Hírlevél újraindításával kapcsolatban. A járvány miatt kialakult helyzetben a szerkesztők egy része is a négy fal közé kényszerült, így ezt kihasználva egy hét elteltével ismét jelentkezünk.

Nagyböjt közepén

A keresztény emberek életéhez hozzátartozik, hogy vágnak a hitük ébrentartására, megújulására. Húsvét ünnepének közeledtével igyekszünk az értünk szenvedő Jézusra figyelve befelé fordulni, bűnbánatot tartani, Őérte szeretetből és hálából áldozatot vállalni. Ha türelemmel viseljük a mindennapi élet megpróbáltatásait, önfegyelmet, engedelmességet gyakorolunk, örömmel, becsülettel végezzük feladatainkat, máris engesztelő lelkülettel élünk, ezáltal közelebb kerülünk Istenhez.

Az Egyházban szinte kezdetektől fogva él a keresztút járásának hagyománya. Akik nem tudtak a szentföldi keresztútra elmenni, a templomokban kezdték el imádkozni. A mostani helyzetben különösen fontos bekapcsolódni Jézus megváltó áldozatába. Akár a lakásunkban, kertünkben is alakíthatunk ki állomásokat, magunk is írhatunk elmélkedéseket, de az interneten többféle gyűjtemény is fellelhető:

http://www.ppek.hu/konyvek/Keresztut_gyujtemeny_1.pdf

Ilyenkor felidézzük Jézus szenvedésének történéseit, átéljük, összevetjük saját életünk nehézségeivel, csatlakozunk Hozzá a szenvedésben. Végzéséhez hozzátartozik a mozgás, ami elősegíti a Jézussal való azonosulást, szenvedésének átélését. Arra biztatunk mindenkit, lépjen bátran Jézus nyomába, imádkozza legalább péntekenként a keresztutat otthon a családja bevonásával, ami jó lehetőség arra is, hogy az ima közben felismert hibáinkról, mulasztásainkról szereteteinkkel beszélve változtatni próbáljunk rajta.

GYAKORLATI TUDNIVALÓK:

- Egyházunk kötelező érvényű rendelkezése szerint a járvány miatt más rendelkezés kiadásáig a mi templomunkban sem lesznek nyilvános liturgiák. Ez azt jelenti, hogy a papok a nép részvétele nélkül misézhetnek. A híveknek javasolják az online misék közvetítéseibe való bekapcsolódást, illetve a **lelki áldozást**. Jó tudni, hogy szentgyónás telefonon vagy online nem végezhető, ezt helyettesíti a **tökéletes bánat** felindítása.
- Jelen helyzetben is fontos éreznünk, hogy egy közösséghez tartozunk, mindannyian Krisztus Testének részei vagyunk. Ahhoz, hogy az információk akadálytalanul eljussanak Egyházközségünk híveihez, jó eszköz a plébániai **levelezőlistára** való feliratkozás, mely itt indítható: <http://lista.hcbc.hu/cgi-bin/mailman/listinfo/otthonunk>
Ebben segítsük ismerőseinket! Az internettel nem rendelkezőket telefonon tájékoztassuk!
- Ferenc atya irodai időben továbbra is a hívek rendelkezésére áll, telefonon is elérhető.
- Figyeljünk a környezetünkben élő szükséglet szenvedőkre, enyhítsük nehézségeiket!

A TÖKÉLETES BÁNAT FÖLINDÍTÁSA (Az Egyházi Törvénykönyv alapján)

A bűnbocsánat elnyerésének a bűnös részéről mindig alapvető feltétele a bánat: a bűnök megbánása, mellyel Isten előtt fájlaljuk, hogy vétkeztünk, a bűnt valóban rossznak ítéljük, s

együttal fölébresztjük a jó szándékot, hogy a bűnt kerülni akarjuk. Rendes körülmények között az Egyházban a súlyos bűnök megbocsátása csakis a gyónás szentségében lehetséges. Olyan helyzetekben, amikor súlyos indok áll fenn, és a gyónási alkalom hiányzik, fölindíthatjuk magunkban a tökéletes bánatot, Isten bocsánatát így is elnyerhetjük. Azonban egy ilyen tökéletes bánat fölindításának magában kell foglalnia a mielőbbi gyónás szándékát, s a legközelebbi alkalommal élnünk kell vele.

Ima a tökéletes bánat fölindításához:

Teljes szívemből bánom, ó, édes Istenem, hogy Téged oly sokszor és oly nagyon megbántottalak, mert ezáltal méltatlanná lettem kegyelmedre, kedvedből kiestem és mind ideig-, mind örökkévaló büntetésedet megérdemeltem. Kiváltképpen pedig azért bánom bűneimet, mert Téged, legfőbb jót, legjobb Atyámat és legnagyobb jótevőmet megbántottalak. Ó, édes Istenem, erősen felteszem magamban, hogy a Te kegyelmeddel téged, szerető jóságos Istenemet semmi bűnnel, de legfőképp... (itt a visszatérő bűneinkre gondolunk) meg nem bántalak és a bűnre szolgáló alkalmakat gondosan elkerülöm.

Kérlek, Uram, örködjön fölöttem jóságos szemed, és add, hogy a következő napokat az eddigieknél jobban használjam! Boldogságos Szűzanyám, szent Őrzőangyalom, legyetek velem! Ámen.

LELKI ÁLDOZÁS

A lelki áldozás az áldozás olyan módja, amikor fizikailag nem tudja valaki magához venni az Oltáriszentséget, de lelkileg mégis elnyerheti a szentáldozás kegyelmeit. Lelki áldozásra ugyanúgy fel kell készülnünk, mint egyébként a rendes szentáldozásra, vagyis a kegyelem állapotában kell lennünk. Aki valamilyen súlyos bűn miatt nem járulhat egyébként szentáldozáshoz (pl. rendezetlen házasság miatt), az lelki áldozást sem tud végezni.

Ima a lelki áldozáshoz:

Uram, Jézus Krisztus, hiszek Benned, imádlak Téged és szeretlek Téged teljes szívemből. Bánom minden bűnömet, mert szeretnék magamhoz fogadni a szentáldozásban, hogy Veled élhessek. Jöjj hát, ó, Jézus, legalább lélekben költözz a szívembe, és végy lakást benne örökre!

A mi Urunk Jézus Krisztus Teste őrizzen meg engem az örök életre!

Köszöntelek, ó, Jézus az én szegény szívemben. Neked adom magamat egészen. Tied akarok lenni életemben és halálom után is. Ámen.

-Szerkesztők-

OTTHONUNK A FÖLD – Mit teszünk vele?

Múlt szombaton a Karitászcsoport meghívására Laczkó Zsuzsanna SJC tartott előadást templomunkban az Ökológiai megtérésről. Szent Ignác lelkiségét követő szerzetesnővéreként mondandóját a közössége karizmájának egyik elemével, az **Isten – ember – világ**

harmóniájának ismertetésével indította: eszerint minden, amit az Isten iránti szeretettel érintünk, ebbe a harmóniába vonz be bennünket. Az ember a teremtett világ által jut el Istenhez, és a teremtett világ is az emberen keresztül éri el Teremtőjét. Majd a megtérés fogalmát

tisztázva arra a megállapításra jutottunk, hogy a közös baj egy új és igazságosabb rend kialakítása felé indíthat el bennünket.

Szent II. János Pál pápát és Ferenc pápát idézve emlékeztetett bennünket arra, hogy minden teremtményben benne lakik az Isten Lelke, s a Vele való kapcsolatra hív bennünket. Ennek felfedezése az ökológiai erényeink kialakítására kell, hogy késztesen bennünket.

Assisi Szent Ferenc lelkületét követendő példának állítva elénk, biztatást kaptunk, hogy a saját akaratunkból átlépünk oda, ahol az Isten által teremtett világnak szüksége van ránk. Ha minden létezővel átérezzük az egységet, könnyen megszületik szívünkben a törődés és mértéktartás erénye.

Előadásában rácsodálkozhattunk az Univerzum kialakulására, s a közbeiktatott zsoltaármeditáció elmélyítette hálánkat csodálatos bolygónkért a bőkezű Isten iránt.

Fájdalmasan szembesülhettünk azzal, hogy a felfoghatatlanul hosszú idő alatt kialakult világmindenség végén megjelenő ember mennyi sérülést okozott a Földnek – különösen az elmúlt 50 évben, a globális ökológiai válság időszakában. Ennek részletezése megdöbbenően, az élelmiszerpazarlás és a ruhaipar okozta környezetszennyezés adatai pedig sokkolóan hatottak ránk. Szembesülhettünk azzal a gondolattal, hogy amikor egy másik ember alkotását tönkreteszi valaki, az **vandalizmus** a szemünkben, ám amikor az Isten által teremtett világgal tesszük ezt közösen, azt **fejlődés**nek nevezzük.

Ahhoz, hogy kilépjünk a fogyasztói szemléletből, leselejtezés kultúrájából, konkrét gyakorlati tanácsokat is kaptunk a mindennapi életünkhöz.

- Kapcsold le a lámpát, áramtalanítsd a nem használt eszközöket!
- Működésképtelenné vált eszközeidet energiatakarékosra cseréld!
- Ne nyomtass fölöslegesen, használd a lap mindkét oldalát!
- Kádban való fürdés helyett tusolj!
- Kevesebb húst, több zöldséget, gyümölcsöt fogyassz!
- Helyi termelőktől vásárolj idénygyümölcsöt, zöldséget – saját kosaradba, szatyrodba!
- Kerüld a fölösleges csomagolást!
- Szelektíven gyűjtsd a szemetet!
- Komposztálj!
- Ne vásárolj és fogyassz fölöslegesen, csak azt vedd meg, amire valóban szükséged van, ajándékozz élményt!
- Amikor csak lehet, gyalogosan, kerékpárral, tömegközlekedéssel közlekedj!
- Legyen kéznél újratölthető vizes palackod, kávé csészéd, ételes dobozod!
- Amit lehet, másodkézből vásárolj, főként ruhaneműt!
- Használj öko barát kozmetikumokat, tisztító- és mosószereket!
- Ültess növényeket!
- Életmódod legyen példamutató, szavaiddal is tegyél tanúságot!

Össze kell fognunk, hogy „...vigyázzunk erre a ránk bízott **Otthonra** annak tudatában, hogy minden benne található jó felvétetik majd a mennyei ünneplésbe.” (Ferenc pápa)

-Karitás csoport-

Otthonom a Péceli Egyházközség

A Hírlevél előző számában szerzetesközösségem, a Jézus Szíve Társasága és a plébánia kapcsolatáról írtam a Historia Domus bejegyzései alapján. Folytatásként hálás köszönetemet kifejezve azt mesélem el, hogyan lett igazi Otthonom a Péceli Egyházközség.

A Pesti úton közösségünk fenntartása alatt működő Idősek Otthonában élő testvéreimet látogatva budapesti lakosként is hetente megfordultam, de az Otthonon túl szinte semmit sem ismertem a városból. Mindig nagyon pozitívan hatott rám az Otthon munkatársi közösségében a katolikusok jelenléte. Évekkel ezelőtt, az ottani egy hónapos gyakorlatom idején – éppen nagybőjt lévén – Ilike invitálásának köszönhetően átmentem a templomban tartott keresztútra, amit aznap a karitászcsoport vezetett, s engem is testvérként bevontak az olvasásba. Dédelgetve őrzöm azt a lélekmelengető érzést, amit a 100 éves templom és a benne imádkozó közösség hagyott szívemben.

Természetesen a fővárosban élve is kapcsolatban voltam a lakhelyemhez legközelebbi plébániával, de mindig hiányoltam az emberek közti közvetlenséget, egymásra figyelmet, közösségépítési vágyat. A szertartások lezajlása után mindenki igyekezett haza, elvéte

láttam beszélgető csoportokat. Azt pedig alig-alig merem leírni, hogy egyes emberek, akikkel a szentmise békerításában naponta kezet fogtunk, az utcán idegenként mentek el mellettem.

Bár évtizedekig nagyvárosokban éltem, mindig azonosultam az egykori slágerszöveggel, mi szerint „...akkor is vidéki lány vagyok”, s folyamatosan elvágytam a fővárosból. Így régi álmom kezdett valóra válni, mikor múlt nyár végén előljárámtól megtudtam, hogy Pécelre helyez. A templommal szemben épült társasházba decemberben tudtunk beköltözni az eddig Pécelen egyedül élő rendtársammal, aki az Idősek Otthonát vezeti.

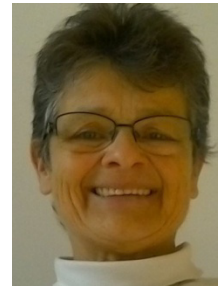
A közösségünket 1921-ben megalapító P. Bíró Ferenc jezsuita határozott kérése volt, hogy mindenhol legyünk jelen, ahol az emberek megfordulnak: munkahelyeken, kulturális életben, szabadidőben, sportban, s főként a Katolikus Egyházban. Azt akarta, mindenhova vigyük el Isten szeretetét, s a szívjóságunkról ismerjenek fel bennünket szerzetesi ruha helyett. Az általunk „Gyöngyszemek”-nek nevezett mondásai közül különösen közel áll hozzám a „*Nem futni a világ elöl, nem is keresni a világot, hanem benne élve megszentelni azt, Isten akarata szerint használva a javait.*” és „*Egy sorban és egy sorsban a néppel.*”

Éppen akkoriban gépeltem egykori rendtársam, Müller Anna apostoli naplóját a Pécelen végzett szolgálatáról, amikor az áthelyezésemről értesültem. Még élhetnek körünkben azon kisgyermek, kiket ő tanított hittanra a környéken lévő tanyákat járva. Emellett lelkigyakorlatokat tartott, a családokkal igyekezett személyes kapcsolatban lenni, szorgalmazni a Jézus Szíve tisztelet terjesztését. Az ő sorai is növelték bennem a vidéken való élet vágyát. Így a Gondviselés különös kegyelmének tekintetem ezt a lehetőséget. Ettől kezdve kerestem az alkalmat a leendő Egyházközségemmel való kapcsolatra.

Jó alkalomnak ígérkezett az ismerkedésre októberben a templombúcsú napja, melyre nagy örömmel érkeztem. A vendég Benke atya jelenléte azon nyomban otthonosságérzetet keltett bennem, hiszen gyakran miséznek az Idősek Otthonában, ahol már többször találkoztunk. Az Idősothonunk munkatársa, Ilike, a jövetelemnek örülve felajánlotta „védőszárnyait”, s a szentmise utáni templomkerti együttléten sokaknak bemutatott. Régen találkoztam ennyi nyitott szívű emberrel, mint aznap! A Karitászcsoport tagjai és a szentségimádók „Lacija” azon nyomban csatlakozásra hívott. Mivel mindkettő nagyon közel áll hozzám, nem esett nehezemre az elköteleződés ígérete, s mindkét csoportnak aktív tagja lettem.

Alapítónk egyik nagy erényének tartom, hogy mindig az adott igényeket felismerve születtek, majd váltak tettekre az ötletei, s ezt az életemben eddig itt tudtam leginkább megvalósítani. Mindig szívesen látogattam az idős vagy kórházban lévő testvéreimet, s mélyen megérintett a szentségi Jézus utáni vágyuk. Itt Ferenc atya biztatására megtanultam a szentmisén kívüli áldoztatás szertartását, s az Idősek Otthonában lehetőségem adódik gyakorolni, melyek során érdemtelenül árad rám a kegyelem.

A Társaságunkban gyakran használjuk a „jelenlét apostolsága” kifejezést, melyet péceli életemben tapasztalok leginkább, hisz sok jót tehetek azáltal, hogy „jókor vagyok jó helyen”. Ittlétemet a Gondviselés ajándékának tekintve köszönöm Nektek a felém áradó bizalmat, befogadást, ami nap mint nap azt üzeni: **ittthon vagytok köztetek.**

Kurczina Terézia SJC

- Egyházközségünk **Karitászcsoportja** korábban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felhívásához csatlakozva **tartós élelmiszergyűjtést** hirdetett, amit most a járvány miatt **felfüggeszt**. Az eddigi adományokat megköszönve a járvány elmúltával jelzi a fejleményeket, s az eddig összegyűlt adományokat kiosztja a rászorulóknak között.

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG,
PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!